

двѣтѣ страни по пѣтя ни имаше много дрѣнови дървета отрупани съ дрѣнки. Ядохме до насита. Набрахме по една кърпа, а тате ми отрѣза единъ клонъ отрупанъ съ дрѣнки, които азъ занесохъ на моитѣ братчета. Тѣ се много зарадваха, когато имъ го занесохъ. Стигнахме въ село надвечерь. Азъ никакъ не бѣхъ уморенъ.

Колко ми бѣше драго!

Иванъ Н Зидаровъ,  
ученикъ отъ III отдѣление.

## Димитровче.

Димитровче  
Бѣлоснѣжно,  
Мило цвѣте  
Сладко нѣжно.

Въвъ градинка  
Нацвѣтѣло,  
Дѣхъ приятенъ  
Разпилѣло;

Изъ градинка —  
Вредъ изъ двори  
Съ дѣхъ си шепне,  
Менъ говори:

„Азъ съмъ цвѣте  
Мило, нѣжно,  
Красивичко,  
Бѣлоснѣжно.

Всѣка есенъ  
Азъ единичко,  
По красота  
Съмъ самичко.

Ярко слънце  
Не гори ме,  
Люта слана  
Не мори ме.

Всѣки мене  
Кой накаче,  
Него всѣкой  
Го обича“!

Ц. Анчевъ.

\*\*\*\*\*

## СЪДЪРЖАНИЕ:

1. Златенъ дъждъ, стих. — Ранъ-Босилекъ.
2. Приятелитѣ на земледѣльца.
3. Писмата на мечката „до редакцията“.
4. Върното куче Кънчо, — *Ив. Недевъ*.
5. Лалка, стих. — Ранъ-Босилекъ.
6. Паметникъ на царя-дърводѣлецъ.
7. Малката писателка.
8. Историята на лѣнливия Митко, приказка — *Г. Дочевъ*.
9. Червенокожи.
10. Ратайска пѣсень, стих. — *Горка-Горчица*.
11. Умниятъ селянинъ, приказка — *Л. Н. Толстой*.
12. Землетресение въ Италия.
13. Разкжсанъ орелъ — *Хр. Ивановъ*.
14. Една разходка до турско-българската граница, — *Иванъ Н. Зидаровъ*.
15. Димитровче, стих. — *Ц. Анчевъ*.